स्यतेः प्रियम्। आहवनीयसमीपे गन्तुं यत् प्रक्रान्तं तत्सवितुः प्रियम्। तत्र ह्रीयमाणं* द्यावापृथिव्योः प्रियम्। नीत्वा तत्समीपे उपसन्नमिन्द्राग्न्योः प्रियम्। प्रथमाहुतिरग्नेः प्रिया। द्वितीयाहुतिः प्रजापतेः प्रिया। होमादूर्द्ध्वमिन्द्रस्य प्रियम्॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके सप्तमोऽनुवाकः॥ २॥

अथाष्टमोऽनुवाकः।

सप्तमे हविषः सर्वदेवतासम्बन्धेन प्रशंसा कृता। अष्टमे दोहनप्रकारोऽभिधीयते। तत्रादौ गोसमीपे वत्सप्रेरणं विधत्ते। "दक्षिणत उपसृजति। पितृलोकमेव तेन जयति" इति। अग्निहोत्र्या धेनोर्दक्षिणपार्श्वे यथा वत्सः सम्बध्नाति तथा तं वत्समुपसृजेत्। तेन पितृलोकस्य जयो भवति॥

धेनोः प्राङ्मुखता च विकल्पेन विधत्ते। "प्राचीमावर्त्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति" इति। देवलोकमनुष्यलोकयोः प्रागुदक्वर्तित्वेन तज्जयोऽनेकेष्वर्थवादेषु प्रसिद्धः। तथा च शाखाहरणे श्रूयते। यत्प्राचीमाहरेत्। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य दोग्धि। मनुष्यलोकमिति॥

अधिकारिभेदेन दोहनीयस्तनव्यवस्थां विधत्ते। "पूर्व्वो

---

* नीयमानमिति E चिह्नितपुस्तकधृतं पाठान्तरम्।